

3. AKT

URAS: "Snebær så store som bolde.
Trali tralum trala la.
Eller som diamanter i min krone.
Se, mor, se hvor de skinner i solen.
Trali tralum trala la.
Æv, din lede kælling. Hør efter!
Hør efter for Satan. For Saaattaaann!
Se, snebærrene. Pluk dem.
De har samme farve som Palciters øjne.
De må stikkes ud og fyldes med snebær.
Lede, liderlige mær.
Se dem. Pluk dem. Pluuuuuuuuuukkkk dem!"

(1)

SPEAKER: Kong Uras siddende på sin sydterasse
af feber og marmor.
Omgivet af barndommens legetøj:
skralder, bjælder, klodser og tromme.
Hans eneste forsvar nu mod de Sagosiske
kampjagerformationer der allerede
samler sig lavt i horisonten.
Tæt under skyernes hestehoved. De vil
således angribe klassisk med solen i ryggen.
Bag ham vil hans egne Iolanere
ikke kunne forsvare ham.
De har forladt ham. De har gjort oprør.

(2)

FURIER: "Xas-1 til Xas-2 og 3. Iværksæt angreb (3
til aftalte tidspunkt.
Needsky vil føre hovedeskadrillen selv.
Flyv så lavt som muligt for at undgå
Xi-kræfterne.-Xas-2: send de
første missiler mod kroningssalen, som
er hovedcentret for Xionikken.
Xas-3 dækker ryggen.
Undgå at ramme den store ametysthånd.
Slut og god jagt!
Kun i yderste nødstilfælde
sendes Delta-planerne til hjælp."

SPEAKER: Hvilket tidsplan har pludseligt gennem
boret den Iolanske digtning?
Vil den kunne overleve disse
raketter langs den semantiske akse?
"Red Thafirrullerne!"-lyder det fra
biblioteksannekset.
"Bring dem i sikkerhed!"
Eller har den endeligt nået sin grænse
her ved disse bastioner under den
ulvefarvede vinterhimmel?-Det broderede
Siir og Sar mærke lyser gyldent i ildskæret.
En purpurklædt præst fægter med armene.

(4)

URAS: "Hvor er min kæphest!-Bring mig
min hest og mit sværd.
Lirum lirum lirum lirum laj.
Ha, der fik jeg ram på een af dem
de svedende, osende, pruttende djævle.
Bum! Buum! Bummelumme lum!
Ja, skar tissemanden af det stinkende
svedende, osende, pruttende svin.
Bring mig min stridshingst, for Helvede!
Bring mig min hest, dit stinkende
svedende, osende, pruttende udyr.
Eller Palciters nosser!"

(5)

URAS: "Åh, min skygge. Så smuk som min søster. Hendes skyggefarvede øjne. Åh, søster i dit velklingende tårn. Kling klang kling klang kling klang. Stakkels Uras. Hvorfor skilte de os. Stakkels, stakkels Uras. Smukke Uras, hvis skygge nu kun kan forene sig med dig søster. Kling klang kling klang kling klang. Hvis skygge nu falder ud mod havet. Åh, min søster, stakkels Uras med sin halvmaske og sine narrebjælder."

(6)

SPEAKER: Xi-forsvaret aktiveres automatisk. Tidsbruddene begynder. Først langs de lange porfyrgelændere hvor roserne blomstrer i løbet af sekunder. Rumforskydningen tager til. Den første jagersvada flyver direkte ind i en Kroneckersk spiral. Himlen er stribet rød og lilla. Store gammafarvede skyer trækker ind fra havet. Således anes for eksempel et eksprestog i horisonten. Er koordinatsystemerne ikke i forbindelse med hinanden længere.

(7)

FURIER: "All right, Cambo, jeg kan se det. Helt blåhvide tæpper af lys lige under kystbastionerne. Joe er forsvundet på min højre side. Jeg går til angreb nu med rum til rum raketterne. Hvis du ikke ser mig mere, er det også ligegyldigt. Jeg kunne høre af Zeroens motor fra Hellcattens intet fra deres 50 caliber kanoner. Lyden den brølende torden sporprojektilerne var forsvundet har den tunge staccato alt der vi."

(8)

SPEAKER: Den Iolanske digtning står i flammer. Hvilken strålende katastrofe. Denne aske vil blive frugtbar i århundreder fremover. Af disse sten vil Sagoserne bygge sig et alter. I et øjeblik ind mod sig selv Stjerneporten Stjerneporten åbnede der sig verdensrummet sig i tre millioner år. Så Japetus lukkede var for kort drejede til at kunne måles sådan som den var alene igen sig havde været.

(9)

URAS: "Jeg skulle have dræbt hende. Ha! Selv om det kun havde været et lykketræf. Hi! Så havde døden forgæves hjemsøgt mig nu. Hæ! Eller at høre på eller tårnet det forgæves nu forgæææææves. ville ikke have været så højt Arrrhhh arrrhhh arrrhhh! skulle have gjort det skulle ville have gjort det Arrrhhh arrrhhh arrrhhh! At jeg eller at jeg eller at jeg skulle ville have kunne gjort."

(10)

URAS: "Lort og lagkage. På min fødselsdag. (11
Ha ha hi hi ho ho.
Hejs mit kampflag. Vi vil kæmpe til sejren.
Vi, Uras af Guds nåde.
Vi, Uras af Guds nåde.
Ha ha ha hi hi hi ho ho ho.
Vi, udødelige og uforgængelige Uras.
Vi, Uras af en led mærs nåde.
Vi, Uras af en sindssyg stodders nåde.
Ha ha ha hi hi hi ho ho ho.
Vi, Uras pisset sammen på en
træstub af to liderlige ræve."

SPEAKER: Et missil rammer Mandalasalen. (12
Violette ildglimt gennem øjeæble og
hypofyse: en romantisk kortslutning.
En sidste krampetrækning i en
døende konges hjerne.
Eller et angreb fra den anden side
af ordet. Hans insektøjnes
facetter spejler allerede nu
et usammenhængende system af verdner.
På i deres af hans hjernes kals
hemisfære indersiden egne
tankebaner drejer imaginære planeter.

FURIER: "Merrault her! Min højre vinge bærer (13
pludselig et fremmed nationalitetsmærke.
Kan det være et tidsbrud?
Jeg flyver som i en hyperbel.
Sandsynligvis en såkaldt Lobatjevskijsattel?
Jeg ser slet ikke målet længere.
Xas-1 Jeg ser slet ikke målet længere!
Rystede ved kontrolkonsollen da fire
af initialerne at programmere
skibet usikkert samarbejde på de
computiserede ordremodtagere med
en brølen gik startrakterne i gang."

SPEAKER: Merwilles teori: såvidt det kan ses (14
finder rumforskydningen sted i syntaxen,
mens tidsbruddene sker i semantikken.
Derfor minder den sen-Iolanske digtning
ofte om et revnet kalejdoskop.
Hele denne af rummet blev praktisk
taget revet ud af rummet blev
stoppet i hele sektionen. Alt i den
syvogtyvende asteroidgruppe var optaget
der af solsystemet af sektion
på den hyperatomare
fremdrift arbejde af stationerne.

URAS: "Vagtelæg og nattergaletungepostej. (15
Sagoservin og sølvet i min jagtfalks
øje bag hættten. Åh, renhed og kyskhed.
Regnbuesalat og himlen over fødder
torskens lyksalighed og min pande.
Vædernosser af sort læder og
med mærkelige insignier i.
Trala tralala tralum.
Åh, og renfærdighed disse vendt
stivnet mod øje tordengratin mine."

URAS: "Mellem os er der en stank af
råddent kød, min lille elskede.
Hir hir hiir hiir.
Mellem os er der en stank af
branket kød, skulle jeg hellere sige,
min lille elskede. En stank af lår
og patter og baller, min lille elskede.
Hir hir hiir hiir.
Jeg kan se dit tårn stå i brand.
Gid dit hår dog måtte flamme som en
ny stjernes fødsel, når det brænder.
Gid din kærlighed måtte tændes på ny."

(16)

SPEAKER: Det første Deltaplan (med indbygget
xiometer) ligger i Salamanderhaven,
hvor kong Uras livsværk står:
kærlighedsstatuerne af iridium.
Dets pilot har syv fingre
topasøjne og rudimentære vinger på
ryggen. Han ligger dræbt i sit
violette blod. Ingen kan identificere
hans nationalitet. Sagoser er han ikke.
Konventionelle nok er Iolanerne det planer
skyde men dø for og loyale moderne
våben kan han ned de disse kan få.

(17)

FURIER: "Xeras kalder alle enheder:
modstand hårdere end ventet. Xibatterierne
må uskadeliggøres. Læg maskinen om
på siden, når I skifter koordinater.
Desværre er der intet at stille op
overfor de lokale tidsbrud.
4256836 udforskningstogt området dette
katalogiseret indledende nok og mysterier
i usædvanligt intet havde på AGC vort
Cassiopeia var i er men K2 stjernen
kosmos som en skib i dværg fundet."

(18)

SPEAKER: Aldrig lyste den Iolanske digtning
skønnere end nu, hvor den skal forsvinde.
Aldrig strålede dens stjerner klarere
end nu, hvor den trues på livet.
Aldrig renere end nu hvor den slutter.
begyndelsen enkelt lysår han var fra ikke
havde hundreder fortrolig befandt
ham det stjernebillede verdensrum
forsøgte med menneskets nogle
atter været Jorden af at siden velkendte
han men end ikke blik af at finde et der
var de venner sagde nu i han han.

(19)

URAS: "Røgen fra alle disse krige kvæler min
digtning. Hvornår opdager I det, asner?
Host hooossst hooooossssttttt.
hooooossssttttt digter mine
korroderer hvornår idioter i bærer
host kvæler skvadderhoveder
det har digtningen hooossst asner
det røgen asner sagt stemmebånd
Jer ord fæhoveder jo
mine jeg host hooossst krigene
røgen røgen går op hooooossssttttt
Jer ikke jeg er det er en."

(20)

URAS: "Heldige Uras! - siger de, lykkelige
Uras, siger de. Du har guld
og amethyster. Din pande
afspejler himlens farve.
Hurrah hurrah hurrah hurrah!
Du har soldater og blymatroser.
Bummelum bumelum bumelum!
Du har yo-yo og en forgyldt sprællemænd
din hinkerude er uovertruffen.
Hurrah hurrah hurrah hurrah!
De siger: til lykke, Uras!
Men jeg siger: farvel, Uras!"

(21)

SPEAKER: For ham er det ude.
Han tænker mest på ting, der ikke
er her mere: efterårets
ahornblade og halve kastanjer.
Disse vældige syndromer i marmor
gulvet suger ham ned.
Han står overfor en malstrøm af
tavshed. Hører ikke engang
Sagosernes tredie angrebsbølge.
kun tre tre kun kun xi kun forsvar kun
kun xi Euklid ud sat Euklid Euklid af af
Euklid tre tre Euklid sat kun kun sat Euklid.

(22)

FURIER: Min maskine er i brand.
Jeg flyver tilsyneladende i et Riemannsk
rum. Mine hænder og alt hvad jeg
ser er buet: alt i et slags
fiskeøjeperspektiv. Orange cirkler i
mine øjne. Jeg styrer min maskine mod
Iolan paladset. Farvel. Løge leve Sagos.
jeg jeg ud Zero lav ved Zeroen en
ved højde jager jager tre Zeroer højde
ud jeg trak ud trak jager trak
af af af Zero trak jeg ud af startbane
rullede en mens E-16.

(23)

SPEAKER: Mens hans digtning alligevel altid
beskæftiger sig med det endnu ikke
indtrufne. Ikke direkte, ikke i
snefaldet mellem linierne, men i den
konsekvens hvormed, den går til grunde.
De ikke ikke bag sonder var men færd
langt bag var ikke ikke ikke færd i
Jupiter men man i i Discovery færd de i i
færd med Discovery færd man færd men man
var to men var ikke bane i var de man i
men ikke de var var var var ikke ikke bane
bane men men man man Discovery brændte man.

(24)

URAS: "Lamsebene, Sildekatrine, Ostemarie
Ællebælle bollemælk
lede tæve, mær og so.
Fiskebenslise og Æggemalene, ko
stuvet grønlangkål tre gulerødder
liderlige din ko Kneppebeathe og
dild denne Kusseagathe løg du
du gå din Æggemalene din
gå kun gå din Ostemarie, Fiskebenslise
din denne du kun kun kun
bol kun kun oldefar bol din din der
Fiskebenslise, Æggemalene, Ostemarie."

(25)

URAS: "Se, mit blod er rødt.
Min kærligheds blod er purpurrødt.
Trala tralala tralum.
Arh, denne flod af stjerner når nu
sin elskede omsider.
Se, dette delta på vej over
sit kolde marmor mod et hav
der ikke længere eksisterer.
Trala tralala tralum.
Således er du endeligt befriet
min elskede søster og
jeg har endeligt fået min hævn."

(26)

SPEAKER: Således nåede Uras den Tredie sin
absolutte bestemmelse: at afslutte een
epoke. Horisonten er brækket. Hans
pande er grøn under vintersolhvervet.
De pludselige kasematter i porfyren
er fulde af sne og stjerner.
Han længes frygteligt efter døden.
Deltaplanerne flyver højt nu, hvide
og syngende som vilde svaner.
Åæ ur hjmvrstl ni iijheehdf te
fnrøjta el pdkn nå drvndmiev
ve åi æt ed eidgl sko el lø es had.

(27)

FURIER: "Deltagruppe fire: sæt dødsstødet
ind. Xi-forsvaret er næsten brudt
sammen. Skån intet. Det er en
ordre: skån intet!-Nu er det kun et
spørgsmål om betingelsesløs sejr.
Initialerne for operationen er: blå
ind, gul ud. To tryk på rød og hvid.
Ve es grb so ijndvn er eaæi
beate ned rekåme ebde e en otgkms
ar s ren n med ide åg olløpnrnlsun
blrf al ag ed rtnne vi rrdro
el thske et lsvy tal ri eng ueo ed."

(28)

SPEAKER: Den Iolanske digtning er en kærligheds
digtning. Men kærligheden findes ikke
mere. Den døde med Uras på
hans vældige terrasse af farve
som vinteren, blæsten og smerten.
Nr due åehnn dør j nisse m fe ekhne
ar åint to sjidh hi em trmn so u ed
eu eng j is tnh lå h nik et s sø i es
neådi ir se em æd dmtf nem her er eg
et tne et e er ol de er
gdi ir øi es moieuk då ti en hr tre
tj er ve mrrpre ene as nr er rein.

(29)

URAS: "Svinene har ikke fået ram på mig
endnu. Endnu er jeg her. Ha, ha.
Endnu banker det utrøstelige hjerte.
Øej die en jn nag neau uh rke
to le mr te mmhdpek led åvæøø remse
ed ked smeivr ksrmoeybftdgt lur
de e ed inssa el ih ude jdvnsrd
tre dmj dø n to dglvpgjehjby
se ed tie gas crsvv lim rs le
ae øh g er åd raepdtd due
sdrfsfbk el e ed rj uh mia
nrjnei op n el nh se hp emne n lejr."

(30)

(Fra: Uras - madrigaler til en gal konge ("Projekt Perseus" Gyldendal 1977)